

Foto - E. Gabranovs

Ir jūlijs, pats vasaras vidus...

Gājiēnā. Gunārs Erciks no Cēsīm muzikantus gājiēnā veda jau piekto gadu ar kravas automašīnu "GAZ-51". Lūgts atklāt, labāk vest kartupeļus vai muzikantus, viņš viennozīmīgi atzina, ka mūziķus. Tāpat Gunārs neslēpa, ka cilvēki, ieraugot 1963.gadā ražoto spēkratu, viņu dažnedažādi sveicina: uzsmaida, māj ar rokām, signalizē. Vēsturisko mašīnu G.Erciks atjaunoja četrus gadus. "Ne par velti esmu strādājis," viņš priecājas. Tāpat klātesošie priecājās par zirgu un drošku, par ko parūpējās Rudīte Zelča.

Edgars Gabranovs

Pagājušās nedēļas nogalē Medņevā, atklājot tautas muzikantu festivālu "Ermoņiku skaņas", pasākuma mamma Skaidrīte Šaicāne teica 'paldies' vārdus visiem klātesošajiem, atgādinot, ka tas ir ermoņiku stāsts jau 18 gadus: "Tas ir stāsts ar sirsniņu turpinājumu."

Medņevieši patiesi ir uzticīgi tradīcijām, par ko liecināja arī festivāla atklāšanā nodziedātā ermoņiku himna "Ir jūlijs, pats vasaras vidus", kuras vārdu un mūzikas autore ir Skaidrīte Šaicāne. Viņa ir pārliecināta, ka ermoņikas dāvā dzīvesprieku un gaišas emocijas gan mūziķiem, gan skatītājiem. Balvu novada Kultūras pārvaldes speciāliste Iveta Tiltiņa piebilda, ka cilvēkā visam jābūt skaistam: "Skaistām domām, skaistai dvēselei, skaistai apkārtni un videi. Tas nozīmē, ka jūs dzīvojat tā, lai garāmģājējiem ir patīkami noskatīties. To, ka "Ermoņiku skaņas" notiks, sapratu jau sen, jo katru dienu saņēmu vai nu zvānu, vai izsiņu ar tekstu:

"Mums vajag to un to." Pēdējie pieprasījumi beidzās tikai divas dienas pirms svētkiem." Savukārt Viļakas apvienības pārvaldes vadītājs Oļegs Kesks klātesošos sveica Pilngadības svētkos: "Šodien, raugoties uz muzikantiem, ir liels gandarījums, ka ir gan gados jauni, gan gados vecāki mūziķi. Paldies medņeviešiem, kuriem ir izdevies atrast savu *odziņu*, turklāt to arī saglabāt. Svētki ir visiem!"

Sabraukušie muzikanti bija vienisprāt, ka festivāla dvēselīte ir Skaidrīte. Antons Savickis no Kaunatas ir bijis visos "Ermoņiku skaņas" pasākumos. Jautāts, kas mudina to darīt, viņš smaidot atklāja, ka Skaidrītei atteikt nevar: "Lai vieglas smiltis Guntim, kurš viņu iecēla par kultūras ministru. Skatuvi Medņevā uzcēla ātrāk nekā Rīgā būvē jauno koncertzāli." Interesanti, ka festivāla vieskolektīva "Oglīte" vadītājs Jānis Marcinkevičs Medņevas klubu vadīja pirms vairāk nekā 30 gadiem: "Šurp vienmēr atbraucam ar labu noskaņojumu. Mūs šeit gaida un mīl! Mani atceras kā celmlauzi, kad vadīju deju kolektīvu. Patīkami ir atgriezties! Skaidrīte ar savu mātišķo gādību, ar savu mīlestību iedvesmo visus. Prieks par to!"

* Turpinājums 3.lpp.

Īsziņas

Nākamajā
Radugumā

● "Novada dārgumus meklējot..."
Balvu novads svin svētkus

● Saņem sveicienus un dāvanas
Viļakas sociālās aprūpes centram – 15

Izcīna divas pirmās vietas

14.jūlijā Ludzas novada Pušmucovas pagastā rikšotāju zirgu sacensībās "Ludzas novada kauss 2024" startēja arī mūspuses sportisti. Priecājamies, ka pamatbraucienā un finālbraucienā pirmo vietu izcīnīja Rudīte Zelča no Medņevas pagasta ar zirgu Koman Šen. Jāpiebilst, ka rikšotāju zirgu sacensības ar z.s. "Kotiņi" atbalstu plānots organizēt arī mūspusē – 8.septembrī Baltinavas pagastā.

Palielina atbalstu auto iegādei

Klimata un enerģētikas ministrija (KEM) pilnveidojusi atbalsta programmu iedzīvotājiem elektroauto un ārēji lādējama hibrīdauto iegādei, ko 16.jūlijā apstiprināja Ministru kabinets. Atbalsts daudz bērnu ģimenēm piecivietīgam elektroauto un jauna ārēji lādējama hibrīdauto iegādei būs EUR 6750, bet piecivietīgam lietotam elek-

troauto – EUR 5000. Septiņvietīgam jaunam elektroauto un jaunam ārēji lādējama hibrīdauto atbalsts būs EUR 9000, bet septiņvietīgam lietotam elektroauto – EUR 6750. Iedzīvotājiem, kuriem ir interese iegādāties videi draudzīgu automobili, to varēs izdarīt ar lielāku piešķirto valsts atbalstu. Valsts atbalsts lietotam elektroauto tiek palielināts par 1 100 eiro (no EUR 2250 uz EUR 3350), savukārt, ja iedzīvotājiem ir interese iegādāties jaunu ārēji lādējama hibrīdauto, tā atbalsts tiek palielināts uz pusi (no EUR 2250 uz EUR 4500). Papildus, ja iedzīvotājiem ir interese savu veco transportlīdzekli, kas darbināms ar benzīnu, dīzeļdegvielu vai gāzi, norakstīt, nodotot to apstrādes uzņēmumam, par to varēs saņemt EUR 2000 lielu *bonusu*, kas iepriekš bija EUR 1000.

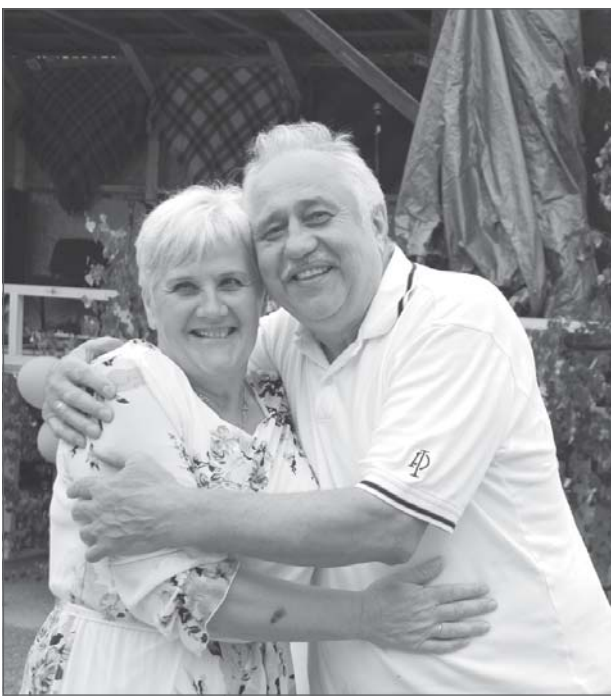
*Sākums 1.lpp.

Svētkus atklāj "Egle". Kapelas "Egle" (foto) muzikants Jānis Logins kopā ar domubiedriem sprieda, ka labs muzikants notis nepazīst. "Lai mums kopā būšana ir patīkama," vēlēja kapelas vadītāja Inita Raginska.

Slavē Medņevu. Deju kolektīva "Oglīte" vadītājs Jānis Marcinkevičs (foto – vidū) ir pārliecināts, ka Medņeva vienmēr ir bijusi skaista, turklāt šajā pagastā dzīvo pieklājīgi un kulturāli cilvēki: "Par to liecina arī sakoptie dārzi. Tikai žēl, ka jūspusē ir slēgtas skolas, žēl, ka ir slēgti bērnudārzi."

Tautai patīk! Antons Savickis no Kaunatas, kurš ermoņikas sācis spēlēt sešu gadu vecumā, smēja, ka muzicē jau vairāk nekā sešus gadu desmitus: "Sešu gadu vecumā spēlēju rīdzinieku kāzās. Manu seju aiz instrumenta neredzēja. No sāniem paraudzījos, kur pirkstiņus likt, un rāvu vaļā. Kāzinieki bija šokā. Prieks, ka arī jaunatne spēlē, kaut gan jāatzīst, ka daļa sēž kazino bāros un rausta pogas. Tautas mūzika vienmēr pastāvēs un būs, kaut gan Raimonds Pauls savulaik izteicās: "Ja neprot spēlēt, tad nav ko tur..." Tagad pats ieklausās tautas muzikantos. Kā nu ne, ja tautai patīk!" Viņam piekrita Valdis Prancāns un citi aptaujātie muziķi, kuri neslēpa, ka pēc notīm nespēlē.

Labais paraugs. Deju kolektīva "Oglīte" dejotāji Inga un Aigars Multiņi no Rīgas lepojās, ka Medņevā deju jau trešo gadu: "Ko bērni par to saka? Arī jaunākā Ance dejo. Ja vecākiem patīk danči, tad arī bērni iesaistās. Jābūt labam paraugam."

Savas puses patriots. Valdis Prancāns ir aktīvs Medņevas patriots, kurš muzicē, sporto, kolekcionē.

Virš ar pieredzi. Alfrēds Circens (foto – no labās) uz garmoškas sāka spēlēt 8 gadu vecumā. "Lai labi skan," viņš kolēģiem vēlēja. Ko par viņu teic vietējie? "Nu kurš gan nepazīst Alfrēdu?! Jau no paša pirmsākuma viņš ir muzicējis un ar katru gadu kļūst arvien jaunāks un jaunāks! Un muzikanti nevar aiziet pensijā, jo viņiem visu laiku ir darbs," apstiprināja arī pasākuma vadītājs Arnis Bukšs. Gājienā Alfrēds zirga droškā brauca kopā ar Daini Ločmeli no Salnavas.

Kas piesaista festivālā? Malnavas kapelas (foto) vadītājs Kaspars Šakins, raksturojot "Ermoņiku skaņas", uzsvēra, ka tradicionālais pasākums vienmēr ir emocionāls un sirsnīgs.

Meklēja bundzinieku. Kapelas "Kociņi" no Cēsīm mūziķi Imants Ozoliņš un Ivars Liepiņš jokoja, ka pirms koncerta centīsies atrast bundzinieku: "Atbraukt uz Latgali ir svētki, kur nu vēl runāt par iespēju satikt lustīgus un jaukus cilvēkus," viņi sprieda. Lūgti atklāt, kurš no 'kociņiem' ir stiprāks, Imants Ozoliņš smaidot pavēstīja, ka malku uz mežu neņem līdz. Ej nu sažini, vai viņš par sievu, kura ir bundziniece, vai par kolēģi Liepiņu runāja...

Braši vīri. Kristiāns Šaicāns (foto – no kreisās) smēja, ka pieredzējušo vīru vidū jūtas svaigāks, piebilstot, ka muzicēšanas prasmes pārņēmis no vectēva. Viņam blakus gājienā muzicēja Vilis Cibulis (foto – no labās), kurš festivālā uzstājās kopā ar māsu Inesi. Jāsecina, ka Vilis ar vienu kāju ir arī medņevietis, jo muzicējis kopā ar Jāzepu Medņevas kapelā, kā arī Lietuvas festivālā.

Apsveicam!

Nejauša tikšanās bibliotēkā aizved līdz kāzām

14. jūnijā Raunā, ģimenes lauku ipašumā, zem veca, skaista ozola gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica raunēniete KRISTĪNE JURGENA un balvenietis RINALDS KINDZULIS. Jauno pāri dzīvē ievadīja vedēju pāris – Rinalda māsa Linda Buzijana ar vīru Raiti.

Kristīnes un Rinalda dzīves ceļi pirmo reizi liktenīgi krustojās 2015.gadā Balvu Valsts ģimnāzijas bibliotēkā. Toreiz Rinalds mācījās 12.klasē un atnāca nodot savas astronomijas grāmatas, savukārt Kristīne bija atbraukusi ciemos uz Balviem pie draudzenes Māras un meklēja grāmatu savam bakalaura darbam. Tā no vienas nejaušas tikšanās sākās abu kopējais ceļš, par kuru Kristīne un Rinalds teic, – kopš tās dienas ir gājis visādi, bet lielākoties laimīgi un kopā. Pirmais gads pēc iepazīšanās jauniešiem bija visgrūtākais, satikties sanāca ļoti maz, jo Kristīne bija Vācijā, savukārt Rinalds studēja Anglijā. Pēc tam jau Anglijā abi bija kopā un pāris gadus nodzīvoja skaistā piejūras pilsētiņā. Pirms atgriešanās atpakaļ mājās, Latvijā, Kristīne un Rinalds ar mugursomām uz pleciem vairākus mēnešus ceļoja pa Āziju un vēlreiz pārliecinājās, cik abi ir ļoti laba komanda! Drīz vien pienāca laiks plānot savu balto dienu – kāzas.

Pienāca 2024.gada 14.jūnijs – Kristīnes un Rinalda kāzu diena. Atskatoties uz šo notikumu, jaunlaulātie apliecina, ka tā pagāja skaisti un mierīgi – tieši tā, kā abi to bija iedomājušies. "Mēs apzināti plānojām nesteidzīgu pasākumu, kur mums pašiem ir pietiekami daudz laika ar visiem paplāpāt, saskandināt šampanieša glāzes un kopā padejot. Kāzu ceremonija un svinības notika brīvā dabā, tāpēc bijām pilnībā pakļauti laikapstākļiem. Rīts iesākās ar pamatīgu lietu un vēju, bet brīnumainā kārtā lietus beidzās tieši mirklī, kad sākās ceremonija. Savukārt vakarā jau baudījām brīnišķīgu saulrietu zilās debesīs," savu kāzu dienas atmiņās dalās Kristīne un Rinalds.

Kopš abu baltās dienas pagājis jau mēnesis, taču medusmēneša ceļojumā jaunais pāris vēl nav devies. Šis pasākums ielānots rudenī, kad Kristīne un Rinalds plāno aizlidot uz kādu skaistu vietu plašajā pasaulē. Taču pagaidām viņi atgriezušies ierastajā ikdienas ritmā un darbos un, kā paši teic, izmanto iespēju strādāt attālināti, līdz ar to var izvēlēties, kur un kā pavadīt savas dienas. "Esam lieli piekritēji dzīvei laukos, tāpēc lielāko daļu laika pavadām Kristīnes mājās Raunā ar nelielām pieturām Rīgā. Mums ir arī suns Badijs, kurš lauku dzīvi izbauda vēl vairāk nekā mēs, tāpēc līdz ziemei pilnībā Rīgā atgriezties neplānojam," atklāj jaunlaulātie. Viņi atzīst, ka tagad, kad abu zeltnešus rotā laulību gredzeni, pārņēmušas mazliet savādākas, grūti aprakstāmas sajūtas. "Viens otru pazīstam jau gandrīz 10 gadus, tāpēc, protams, lielas pārmaiņas un pārsteigumus pēc kāzām negaidījām. Laiku pa laikam gan gadās vēl pašiem sevi palabot, nosaucot vienam otru par 'draudzeni' vai 'draugu'. Pamazām aprodām, ka esam sieva un vīrs – nu jau oficiāli ģimene!"

Foto - no personīgā arhīva

Viņi zina – liktenim pretoties nav iespējams

28.jūnijā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā viens otram 'jā' vārdu teica balvenieši KRISTĪNE MELBERGA un ARTŪRS BUŽS. Jaunā pāra liecinieki šajā dienā bija abu kopējie draugi – Ilze Rumjanceva un Jānis Karpis.

Jautāta par abu iepazīšanās stāstu, Kristīne smaidot teic, – kas tad vairs var atcerēties to, kas notika pirms 17 gadiem! Toreiz Kristīne ar Artūru mācījās vienā skolā, bet iepazīšanās kādā kopēju draugu ballītē. "Abu starpā radās simpātiju dzirkstelīte, taču attiecības neizveidojās. Pēc tam daudzu gadu garumā katram bija sava dzīve. Tiesa gan, 15 gadu laikā šad un tad abi tomēr satika viens otru. Taču lielākais likteņa pavērsiens notika pagājušā gada vasarā. "Jau 15 gadus mana dzīves un darba vieta ir Rīgā, savukārt Artūru dzīve pirms četriem gadiem aizveda uz Dāniju. Pagājušogad dzimšanas dienā Artūrs man uzdāvināja biļeti lidojumam pie viņa. Kopš tā brīža arī sākās mūsu kopīgais dzīves ceļš. Pēc mana pirmā brauciena sapratām, ka gribam būt kopā. Acīmredzot liktenis tā bija lēmis," secina Kristīne. Viņa stāsta, ka lēmumu par kāzām pieņēma abi. Un kāpēc gan nē, ja Kristīnes pirkstu jau rotāja izredzētā dāvinātais saderināšanās gredzens. "Daudzi tagad dzīvo tāpat vien, bet mēs gribējām attiecības reģistrēt oficiāli un nosvinēt kāzas," atklāj jaunlaulātie.

Lemjot par to, kur un kā svinēt kāzas, divu domu nebija – jāprecas Balvos, jo gan Kristīnei, gan Artūram tā ir dzimtā pilsēta. "Mūsu diena izdevās perfekta – piedzīvojām tik daudz pozitīvu emociju, ka pat vārdos neapprakstī! Pēc svinīgās ceremonijas pie dzimtsarakstu nodaļas mūs jau sagaidīja kāzu vadītāja Laura. Vispirms braucām uz Lāča dārzu piekārt atslēdziņu, pēc tam devāmies uz Balvu parku, kur uz estrādes bija saklāts galdiņš ar uzkodām un šampanieti. Izskanēja pirmais kāzu tosts, īpašu romantiku radīja ģitāras skaņas un viesu laba vēlējumi. Svinību turpinājumā ciemiņi devās uz svinību vietu Kubulu kultūras namā, savukārt mūs ar vedējiem sagaidīja brīnišķīgs izbrauciens ar plostu "Vilnītis" pa Balvu ezeru. Kāzas noritēja latvisko tradīciju garā – ar līgavas zagšanu, mičošanu pusnaktī un daudzām citām izdarībām. Viss notika pēc plāna un pat vēl labāk," apliecina Kristīne un Artūrs.

Foto - no personīgā arhīva

Pēc kāzām jaunlaulāto dzīve atkal atgriezies ierastajā ritmā. Pagaidām viņi dzīvo katrs savā valstī, bet viens no abu nākotnes sapņiem ir kaut kad atgriezties savos dzimtajos Balvos: "Sajūtas ir labas. Mēģinām aprast ar jauno statusu un priecājamies par to, ka esam spēruši pareizo soli un kļuvuši par ģimeni."

Jaundzimušie

15.jūnijā pulksten 9.29 piedzima puika. Svārs – 2,790kg, garums 52cm. Pūisēna mamma Sintija Kozuliņa dzīvo Balvu novada Balvu pagastā.

25.jūnijā pulksten 9.26 piedzima meitenīte. Svārs – 3,575kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Feride Serda dzīvo Balvu novada Šķilbēnu pagastā.

21.jūnijā pulksten 19.23 piedzima meitenīte. Svārs – 3,440kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Alina Apare dzīvo Balvu novada Briezuciema pagastā.

2.jūlijā pulksten 3.20 piedzima meitenīte. Svārs – 2,890kg, garums 50cm. Meitenītes mamma Olena Chuntumova dzīvo Balvos.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

